

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. Пловдив, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Магдалина Ст. Иванова

Членове: Михаела Хр. Буюклиева
 Велина Ем. Антонова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова
в присъствието на прокурора Виктор Ас. Янков
като разглежда докладваното от Михаела Хр. Буюклиева Наказателно дело за възобновяване № 20245000600103 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава 33 от НПК.

С присъда № 31/04.10.2023г., постановена по НОХД № 144/2023г. по описа на Районен съд гр.Карлово, влязла в сила на 08.01.2024г., осъдената Н. Т. Г. е призната за виновна и осъдена както следва:

1. в това, че на 15.07.2022г. в с.*, област *, се е закарала на Д. С. С. от същото село с убийство и това закарване е възбудило основателен страх за осъществяването му, поради което и на основание чл.144, ал.3 вр. ал.1 вр. чл.2, ал.1 вр. чл.54, ал.1 от НК е осъдена на три години лишаване от свобода;

2. в това, че на 16.07.2022г. в с. *, област *, е запалила имущество със значителна стойност - двуетажна масивна сграда - бивше училище „*“, намираща се в същото село, на стойност 205 845,00 лв., съсобственост между И. М. М. и С. Т. Д., поради което и на основание чл.330, ал.1 вр. чл.54, ал.1 от НК е осъдена на три години лишаване от свобода.

На основание чл.23, ал.1 от НК на осъдената е наложено едно общо най-

тежко наказание в размер на три години лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален „общ“ режим съгласно чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС.

На основание чл.59, ал.2 вр. ал.1 от НК при изпълнение на наказанието лишаване от свобода е приспаднато времето, през което е била задържана по ЗМВР и НПК, считано от 17.07.2022г. до влизане на присъдата в сила.

Първоинстанционният съд се е произнесъл относно веществените доказателства по делото.

По повод жалба на защитника на осъдената Г. съдебният акт е бил предмет на въззивен контрол. С решение № 7/08.01.2024г., постановено по ВНОХД № 2361/2023г., Окръжен съд гр.Пловдив е потвърдил присъдата на Районен съд гр.Карлово.

Поради липса на процесуална възможност за касационно обжалване, съдебният акт на първоинстанционния съд е влязъл в сила на датата на постановяване на въззивното решение.

От осъдената е подадено искане за възобновяване на производството по делото. Излагат се доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за възобновяване на делото, отмяна на съдебните актове на решаващите съдилища и връщане на делото за ново разглеждане, без да се уточнява от коя инстанция.

Пред Пловдивския апелативен съд осъдената Г. и нейният защитник поддържат искането с изложените в него съображения. Пледират за възобновяване на производството.

Представителят на Апелативна прокуратура гр.Пловдив изразява становище, че искането за възобновяване е неоснователно и като такова следва да се остави без уважение. Счита, че не са налице сочените от защитата нарушения на процесуалните правила.

Пловдивският апелативен съд, след като се запозна с данните по делото, обсъди становищата на страните и извърши проверка за наличие на основанията за възобновяване в пределите на правомощията си, установи следното:

Искането за възобновяване е процесуално допустимо. Направено е в срока по чл.421, ал.3 от НПК, от надлежно легитимирана страна по чл.420, ал.2 от НПК. Негов предмет е акт от кръга на визираните в чл.419 от НПК,

който не подлежи на проверка по касационен ред и е влязъл в сила. В него се съдържа позоваване на основанието по чл.422, ал.1, т.5 вр. чл.348, ал.1, т.2 от НПК, което е основание за възобновяване на делото.

Разгледано по същество, с оглед очертаната в него аргументация, искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

Според правната доктрина и постоянната практика на ВКС при преценка за наличието на основанието по чл.422, ал.1, т.5 от НПК следва да се отчете, че възобновяването на наказателно дело е извънреден способ за проверка на влязлата в сила присъда и допълнителна гаранция за нейната правилност. Неговата цел е да установи наличието на изрично предвидените в закона основания за възобновяване, имайки предвид стабилитета на влезлия в сила съдебен акт. Такива основания, от категорията на съществените, са допуснати нарушения на процесуалните правила при постановяване на акта, които пороци да поставят под съмнение правилността, законосъобразността и справедливостта му. Трябва да се анализират степента на влияние на съдържащото се в основанието за възобновяване върху приетата фактическа обстановка по делото, направените правни изводи и определеното наказание и ще доведе ли до промяната им това обстоятелство.

Настоящият съдебен състав не констатира наличието на сочените в искането процесуални нарушения, опорочаващи влязлата в сила присъда, допуснати при първоинстанционното разглеждане на делото и пропуснати от въззивната инстанция.

Не са налице пропуски в доказателствената дейност на двете съдебни инстанции, които да сочат на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК и да са основание за възобновяване на производството по делото. При преглед на съдопроизводствените им действия не се установява да са допуснати съществени процесуални нарушения при събирането, проверката и анализа на различните доказателствени източници.

Първоинстанционният и второинстанционният съд, в рамките на събраните доказателствени източници, са извършили самостоятелен, обстоятелствен, всестранин и прецизен анализ на доказателствената маса, поотделно и в съвкупност. Не се констатира допуснати от решаващите съдилища нарушения на процесуалните изисквания на чл.13, чл.14 и чл.107, ал.5 от НПК. Доказателственият анализ, изложен в техните съдебни актове, е

правилен, обективен и в синхрон с изискванията на горепосочените законови текстове. Въззивният съд, от една страна, е дал своята оценка за доказателствената дейност на първата инстанция, а от друга - е направил самостоятелен анализ на доказателствата и доказателствените материали, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, като изключително подробно и аргументирано е изложил крайните си изводи в мотивната част на постановения съдебен акт.

Неправилно е оплакването на защитата, че решаващите съдилища не са обсъдили версията на осъдената Г. за причината за поведението ѝ спрямо свидетеля Д. С., пострадал от престъплението по чл.144, ал.3 вр. ал.1 от НК. Както е посочил Окръжен съд гр.Пловдив не се касае за осуetyаване или прекратяване на престъпно деяние, насочено срещу сестрата на осъдената. Липсата на проверка от компетентните органи за твърдяна престъпна дейност от свидетеля Д. С. не е основание осъденото лице да му се заканва с убийство.

Относно престъплението по чл.330, ал.1 от НК не се споделя доводът на защитата, че единствените доказателства в негова подкрепа са показанията на свидетеля И. Г., полицейски служител, пред когото осъдената Г. е направила извън процесуални признания за авторството на деянието. В тази им част тези гласни доказателствени средства са изключени от доказателствената съвкупност в унисон с утвърдената съдебна практика.

Решаващите съдилища са анализирали веригата от косвени доказателства, които водят до несъмнен извод, че осъденото лице е извършило горното престъпление. Обсъдили са и заключенията на пожаротехническата и комплексната пожаротехническа и електротехническа експертизи. Правилно за стигнали до извода, че експертните становища взаимно се допълват и не са противоречиви за причините за възникване на пожара. Подложили са на внимателна преценка някои разминавания за състоянието на електрическите табла в сградата, като са обосנוвали изводите си в коя част ги кредитират.

Неуважаването на искането на защитата за провеждане на следствен експеримент не нарушава правото на защита на осъдената. Според постоянната практика на ВКС съдът не е длъжен да удовлетворява всички доказателствени искания на страните, а сами тези, които ще допринесат за

изясняване на обективната истина по делото. В случая следва да се държи сметка, че при следствения експеримент не трябва да се допуска настъпване на вредни последици, да се създава опасност за здравето на участващите в него.

Предвид гореизложените съображения Пловдивският апелативен съд намира, че не е налице основанията на чл.422, ал.1, т.5 вр. чл.348, ал.1, т.2 от НПК за отмяна на присъдата на първоинстанционния съд и на въззивното решение. Поради това искането на осъдената за възобновяване на производството по делото, като неоснователно, следва да се остави без уважение.

С оглед на горното съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдената Н. Т. Г. за възобновяване на производството по ВНОХД № 2361/2023г. по описа на Окръжен съд гр.Пловдив и НОХД № 144/2023г. по описа на Районен съд гр.Карлово.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____